

§ 113. De særegne Bestemmelser om visse Husundersøgelser i Plakat af 26de Juli 1837 § 6; Plakat af 27de December s. A. Forordningen af 14de Mai 1845 §§ 9—13 og Lov af 7de Februar 1851 § 18 blive fremdeles ved Magt.

§ 114.

Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa i Reglen ei ske uden efter Retsskjendelse (Grundlovens § 86), dog, at en saadan ei er nødvendig, naar de nævnte Handlinger foretages i Forbindelse med Husundersøgelse hos en for en Forbrydelse mistænkt Person eller ved en saadan Persons Anholdelse.

§ 115.

Over de beslaglagte Papirer affattes en Fortegnelse og Papirerne tages foreløbig i Besværing under den Paagjældendes og vedkommende Politiebedsmands Segl, og fremlægges derefter i Retten tilligemed Fortegnelsen.

Søvrigt blive Bestemmelserne i § 112 ogsaa at anvende med Hensyn til de heromhandlede Forretninger.

§ 116.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift, med Hensyn til hvilket offentlig Paatale formedelst dets Indhold er besluttet (§ 139), kan alene finde Sted ifølge Retsskjendelse og efter derom af Overanklageren fremsat Begjering.

§ 117.

Den Forurettede, hvem Skade ved den paataalte Handling er tilføiet, maa, for at Erstatning under Straffesagen kan tilkjendes, han derom fremsætte Paastand inden Forundersøgelsens Slutning. Til en senere fremsat Erstatningspaastand kan der ved Straffesagens Paaskjendelse intet Hensyn tages uden Samtykke af den, mod hvem Paastanden er rettet. Fremkommer fra den Forurettedes Side Paastand om Erstatning, maa den, hvem Paastanden vedkommer, gives Leilighed til at pttre

sig derover, ligesom den Forurettede bør gives Udgang til at fremkomme med de Oplysninger, han anseer fornødne, forsaavidt saadant kan ske uden at Straffesagen derefter opholdes.

Den Forurettede er iøvrigt, forsaavidt hans Erklæring affes om hvad der er Gjenstand for Undersøgelsen, aldeles at betragte som et Vidne.

§ 118.

Naar de fornødne Oplysninger ere tilveiebragte efter de i det foregaaende givne Regler, bliver Undersøgelsen, saafremt der ikke fra vedkommende Politiebedsmands eller den Sigtedes Side fremkommer Andragende om Udsættelse af Sagen, at slutte til Beskrivelse.

§ 119.

Sagen kan udsættes efter vedkommende Politiebedsmands Forlangende, naar han formener at kunne tilveiebringe yderligere Oplysninger i samme. Udsættelsen bør ikke være længere end Dommeren efter Bestaffenheden af de Oplysninger, som attraaes erhvervede, finder uomgængelig fornødent; og i intet Tilfælde overstige 14 Dage. Har Politiebedsmanden ikke kunnet tilveiebringe de attraaede Oplysninger inden Udlobet af den indrømmede Frist, kan han i det paany berammede Retssmøde, hvortil den Sigtede bør fremstilles eller tilsiges, fremsætte Forlangende om en yderligere Udsættelse, hvorved han har at gjøre Rede for de Grunde, der have bevirket, at han endnu ikke har været i Stand til at tilveiebringe de tilsigtede Oplysninger. Finder Dommeren ikke Anledning til at indrømme en begjert Udsættelse, slutter han Sagen til Beskrivelse.

§ 120.

De i den foregaaende Paragraf givne Forrifter angaaende den Tid, hvori Udsættelse kan finde Sted, komme ogsaa til Anvendelse, naar Sagen udsættes efter Sigtedes Begjering. Dette kan ske, naar den Sigtede kan paavise saadanne yderligere Oplysninger, som kunne antages at ville spække den mod ham reiste Formodning.